

stilling og at lære at styre deres egne Anliggender.

Jeg mener derfor, at jeg har Ret til at sige, at denne Rigsdag og denne Regering ikke har nogen Fuldmagt fra Befolkningens Side til at gennemføre en ny Valgordning og en ny Grundlov. Det havde været naturligst, at man gik til en Opløsning. Nu siger ærede Medlemmer, at det jo ikke er rigtigt at faa flere Valg end højst nødvendigt. Hertil vil jeg dog sige, at det er ikke alene Venstre og de Konservative, der har ønsket hurtigst muligt at komme til Valg, men Kravet derom stilles jo nu ogsaa fra de Radikales egen Side. En Mand som Overretssagfører Oskar Johansen, der, saa vidt jeg ved, endog er Formand for det Selskab, der udgiver „Politiken“, har skrevet en meget interessant Artikel, i hvilken han gør alt, hvad han kan, for at gøre sine Partifæller begribeligt, at det var ønskeligt og heldigt, at Ministeriet gik. Ovre i Odense holdt det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) forleden et Møde med sine Vælgere, og dér kom en Resolution frem, der gav Udtryk for, at man ogsaa fra socialdemokratisk Side ønskede Valg. Men det nytter altsammen ikke, thi Ministeriet har den store Fejl, at det ikke kan gaa, det kan kun sidde, og det vil blive ved at sidde, til det har faaet en Grundlov og en Valglov, der passer det, og til Spørgsmaalet om Sønderjylland er blevet ordnet. Det er jo Humlen, det er det, der ligger bag ved den hele Stilling, det kan man se af det altsammen; men jeg synes ikke, at Befolkningen har givet dette Ministerium et Privilegium paa at sidde i det uendelige. Lad os faa Valg, der er Tid til det endnu. Vil Ministeriet gerne have Valg, som det siger, saa vis det i Gerning ved ikke at stille saadanne Krav til Forandring i Grundloven, den Grundlov, som er saa ny og er blevet saa lovprist af alle Partier, ikke mindst Socialdemokraterne og de Radikale. Hvorfor vil man saa ikke indrette sig paa at faa Valget saa hurtigt som muligt ved ikke at stille større Krav til Ændringer i Grundloven, end der kan gennemføres baade i Folketinget og i Landstinget? Og dette gælder ogsaa med Hensyn til Valgloven.

Disse Bemærkninger har jeg fundet mig foranlediget til at gøre som Svar paa de Udtalelser, der fremkom fra Statsministeren og det ærede 10de Medlem for Hovedstaden, idet jeg takker Formanden for Tilladelsen til, at ogsaa vi fra vor Side maa svare paa disse Udtalelser.

Ordføreren (Slengerik): Da Forretningsordenen — jeg siger udtrykkelig Forretningsordenen — ikke hjemler Talerne Ret til ved anden Behandling at tale om andet end Ændringsforslagene, skal jeg tillade mig at vente med, hvad jeg ellers kunde ønske at sige til tredie Behandling.

Johan Knudsen: De Bemærkninger, som det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg) rettede til mig, giver mig ikke Anledning til noget langt Gen svar. Saaledes ønsker jeg ikke at diskutere med det ærede Medlem om den Resolution, som det konservative Folkepartis Repræsentantskab vedtog i Søndags, en Resolution, i hvilken — jeg siger det i Parentes — der ikke er nogen som helst Dissens med Hensyn til det Standpunkt i Valglovssagen, som paa vort Partis Vegne blev fremsat af det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen). Kun skal jeg gøre det ærede 10de Medlem for Hovedstaden opmærksom paa, at den i Resolutionen angivne Frist er Fristen for nye Valg og ikke for Anvendelsen af de forfatningsmæssige Midler.

Jeg har forklaret, at vi Konservative ikke ønsker, at der skal forandres ved Grundloven ud over det, som er nødvendigt for Genforeningen, den Genforening, der kan misbruges til saa meget. Derfor ønsker vi ikke en Forandring af Grundlovens § 36; jeg har, jeg tror med tilstrækkelig stor Tydelighed, forklaret, hvorfor det konservative Folkeparti maa fastholde Kravet om, at de 18 tingvalgte Landstingsmænd skal vælges af det afgaaende og ikke af det nye Landsting. Der er her Spørgsmaal om et Princip og ikke Spørgsmaal om, at saa og saa mange konservative Landstingsmand kan bevares. Jeg kan ikke med min bedste Villie se, at der er mere at sige om denne Sag. Jeg tilstaar, at jeg mangler den saa højt skattede Evne til at kunne gentage og gentage det samme, om ikke nøjagtig med de samme Ord, saa dog med uvæsentlige Variationer. Denne misundelsesværdige Evne er mig nægtet, men ingen kan jo lægge en Alen til sin Vækst.

Der argumenteres stadig for den lave Valgrets alder ud fra et formodet Hensyn til Sønderjyderne. Men mon Flertallet af de Sønderjyder, der kommer tilbage til Danmark, er tilfreds med den tyske Reyolutions Forfatning og dens lave Valg alder. Jeg tror ikke, at Flertallet af de Sønderjyder, som kommer tilbage, vil være tilfreds med den og er til-